

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως στο Φανάρι

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. [Βαρθολομαίος](#) χοροστάτησε, χθες, 7 Απριλίου 2024, Γ' Κυριακή των Νηστειών, της Σταυροπροσκυνήσεως, στη Θ. Λειτουργία στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό.

Με τον Παναγιώτατο συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας κ. **Μελίτων**, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. **Ειρηναίος**, Μύρων κ. **Χρυσόστομος**, Ικονίου κ. **Θεόληπτος**, Μεσσηνίας κ. **Χρυσόστομος**, Αδριανουπόλεως κ. **Αμφιλόχιος** και Σελευκείας κ. **Θεόδωρος**.

Τη Θ. Λειτουργία τέλεσε, κατά την τάξη, ο Αρχιγραμματεὺς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Πανοσιολ. **Αρχιμανδρίτης κ. Βοσπόριος**, με τον Υπογραμματέα, Πανοσιολ. Διάκονο κ. Οικουμένιο.

Τον θείο λόγο κήρυξε, κατά την τάξη, ο Πανοσιολ. Μ. Αρχιδιάκονος κ. Αλέξανδρος.

Εκκλησιάστηκαν Ἀρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε. και πλήθος πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό.

Την παραμονή ο Παναγιώτατος χοροστάτησε κατά τον Μ. Εσπερινό, μετά τον οποίο χειροθέτησε στο Οφφίκιο του Άρχοντος Χαρτουλαρίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας στον καταγόμενο από την Πόλη Εντιμολ. κ. Νικόλαο Μιχαηλίδη, επιχειρηματία, ερευνητή και μελετητή της ιστορίας της Πολίτικης Ρωμηοσύνης.

Απευθυνόμενος προς τον νέο Άρχοντα, ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι ο βίαιος ξεριζωμός του κατά τις απελάσεις του 1964/65, όχι μόνον δεν έσβησε από την ψυχή του το αποτύπωμα της καταγωγής και της ταυτότητός του, αλλά το διατήρησε.

“Αυτό κατέστη πυξίς της ζωής σας και σας ωδήγησε πάλιν, εν καιρώ ευθέτω, εις την πατρώαν γην, εκ της οποίας υπήρξατε μακράν μόνον εν σώματι. Μετά από μίαν επιτυχή επαγγελματικήν πορείαν και ανέλιξιν εις την θάλασσαν και τον επιχειρηματικόν τομέα, αφιερώσατε τον εαυτόν σας εις την έρευναν και μελέτην της ιστορίας, ασχολούμενος κατ’ εξοχήν με θέματα σχετικά με την Πόλιν μας.

Μοναδική και αξιάγαστος είναι η αφοσίωσίς σας, μεταξύ των ετών 2009 και 2014, εις την αποκατάστασιν, συντήρησιν και ανάδειξιν του κοιμητηρίου μας εις το Σισλί και η ένταξίς του εις την «Ένωσιν των σπουδαίων κοιμητηρίων της Ευρώπης». Εις το πλαίσιον αυτής της προσπάθειας ανήκει και η δημιουργία του ντοκιμαντέρ «Τότε οι νεκροί πεθαίνουνε, όταν τους λησμονάνε».

Χάρις εις την συγκινητικήν συμβολήν σας, απεπερατώθη προσφάτως και ο καθαρισμός και η συντήρησις των Πατριαρχικών τάφων και ενετάχθη και το ιστορικόν Κοιμητήριον Βαλουκλή εις την Ένωσιν των σπουδαίων κοιμητηρίων της Ευρώπης. Σας εκφράζομεν την Πατριαρχικήν ευαρέσκειάν μας δι’ όλα αυτά.

Αξιολογώτατον είναι, αγαπητέ Άρχων, και το συγγραφικόν σας έργον. Με το βιβλίον σας «Τα Ελληνοτουρκικά και οι Κωνσταντινουπολίτες εθελοντές στον Β’ Παγκόσμιον Πόλεμον (1939-1944)», ανεδείξατε τον πατριωτισμόν και την γενναιότητα των ημετέρων, την πίστιν των εις την ελευθερίαν και τον αγώνα των κατά του ολοκληρωτισμού και της βαρβαρότητος. Αναφέρομεν και τον δεύτερον τόμον του έργου αυτού, με τίτλον «Στον δρόμο προς την αλήθειαν», όπου περιγράφετε το ταξείδιον επιστροφής εις την Πόλιν των εθελοντών Κωνσταντινουπολιτών με το πλοίον «Ευαγγελίστρια», με τραγικήν κατάληξιν. Προς τιμήν όλων αυτών, κατεσκευάσατε εις το Παλαιόν Φάληρον το «Μνημείον Πεσόντων Κωνσταντινουπολιτών κατά τον Β’ Παγκόσμιον Πόλεμον», το οποίον προτιθέμεθα να επισκεφθώμεν εις πρώτην ευκαιρίαν”.

Ο Πατριάρχης συνεχάρη τον νέο Άρχοντα επισημαίνοντας ότι τιμάται για “όλα αυτά τα σεμνά και προσφιλή, τα αξιέπαινα και χρηστά», τα οποία κατόρθωσε, και εξέφρασε τη βεβαιότητα ότι θα αποδειχθεί αντάξιος της εμπιστοσύνης του.

Ο Άρχων αντιφώνησε με μία μεστή ομιλία, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο για τη μεγάλη τιμή που επεφύλαξε προς το πρόσωπό του.

Πηγή φωτογραφιών: Yani Kayakoparan